

Daniel Vepřek

JSME DIVADLEM SVĚTU I ANDĚLŮM

**Hledání základů
křesťanské víry**

Copyright © 2018 Daniel Vepřek
Illustrations © Šimona Vepřková
ISBN 978-80-270-5166-3

OBSAH

Předmluva: Vojtěch Kodet	7
Prolog: O co v tom křesťanství doopravdy jde?	9
1 Jsme divadlem světa, lidem i andělům	15
2 Příběh začíná	22
3 Opozice v centru aneb o pýše a padlých andělech	30
4 Věčný zápas o člověka mezi Bohem a ďáblem	36
5 Kdo je Kristus	44
6 Kristus není superman	52
7 Přichází chvíle temnoty a pochybností	60
8 Kudy a kam vedou cesta přirozenosti a cesta milosti	66
9 Bůh není supermarket ani pojišťovna	74
10 Bytí s Bohem není snadné	82
11 Jsme dveřmi, kudy vchází do světa Duch Boží	90
12 Stojíme u základů víry a hledáme cestu	98
Epilog: O Boží bižuterii a Božích autistech	107

Knih s náboženskou tematikou je dnes na trhu až moc. Proč tedy další? Protože je jiná a potřebná. Už tím, jak vznikla, je pozoruhodná. Nepřijde mi běžné, že se na nějaké venkovské usedlosti sejdou mladí lidé na víkend a chtějí něco vědět o Kristu a o křesťanství. Přitom se většina z nich v té chvíli nehlásí k žádné konkrétní církvi, což nemusí být vůbec špatné. Nemusí totiž v té chvíli řešit různost pohledů svých kazatelů a teologů a mohou naslouchat člověku, který vykládá Slovo Boží, má k tomu od Boha dar i pomazání Duchem. Mohou naslouchat evangeliu a nechat ho na sebe působit.

Náš Pán jednou řekl svým učedníkům: „*Každý učitel Písma, který se stal učedníkem nebeského království, je jako hospodář, který vynáší ze svého pokladu nové i staré věci.*“ (Mt 13:52) Kdybyste se mě zeptali, jak bych charakterizoval svého přítele a bratra Dana, asi bych o něm řekl právě toto. Možná je dost znalců Písma, ale jistě není dost těch, kteří skrze evangelium volají k životu druhé a svým vyučováním o Kristu zvou k jeho následování, protože sami hoří ohněm jeho lásky, jeho Ducha.

Děkuji Pánu, že mi dal Dana poznat a že jsme se spolu mohli mnohokrát setkat nad Písmem, těšit se z toho, jak nám Pán otevíral Písmo a zapaloval srdce. Je pro mě jedním z těch, skrze něž Pán zjevně buduje své společenství z těch, kteří naslouchají jeho slovu.

Raduji se z této knihy i z těch, kteří ji pomohli vytvořit. Žehnám tobě, Dane, a celé tvé rodině, žehnám tvé službě i všem, kterým sloužíš. Žehnám i těm, kteří se otevřou evangeliu a poznání našeho Pána skrze tuto knihu.

O CO V TOM KŘESŤANSTVÍ DOOPRAVDY JDE?

Malá knížka, kterou jste právě otevřeli, vznikla na základě víkendového cyklu promluv ke křesťanské mládeži na statku ve Skryšově na pomezí středních a jižních Čech, kde žije rodina Vepřkových. Společenství, které se tu schází (podívejte se na www.skryse.com), se nehlásí k žádné z církví ani denominací, ani samo sebe nepovažuje za skupinu vymezenou konkrétní věroukou. Vítání jsou tu všichni, kteří projeví zájem o to, co to vlastně křesťanství a život v Kristu jsou.

Ti, kteří se tu sešli na víkend nazvaný Kopání k základům křesťanské víry, se přirozeně dělili na dvě skupiny. Na ty, co mají s křesťanstvím jen omezenou zkušenost a pod tím slovem si představí, že je to „když vám divní lidé říkají divné věci, které se vás nijak netýkají“. A pak na dospívající, kteří spolu se svými rodiči vyrostli v některé z velkých církví a křesťanství vnímají jako soubor zvykových úkonů, společenských událostí, jako náboženství založené na dodržování pravidel a předepsaných rituálů, jež probíhají obvykle v neděli ve velkém, hezky vyzdobeném domě. Podstata toho, čemu „věří“, nebo přesněji, na co si „zvykli“, jim je často skrytá, ať už proto, že v jejich církevním společenství na to nikdy nepřišla řeč, nebo je pro ně skrze kulturní nánosy dvou tisíciletí církevního života to základní sdělení jen obtížně čitelné. Ale nejčastěji si otázku: „O co v tom křesťanství vlastně doopravdy jde?“ ani nepoložili. To měly obě posluchačské skupiny společně.

Promluvy vedené k tak různorodému publiku musí mít několik důležitých rysů. Snaží se od sa-

mého počátku na základě přehledných metafor popsat hlavní biblickou zvěst, proniknout k základům křesťanství přes historicky podmíněné výklady. Není to ale polemika s církvemi, jejich pojetím víry a zvyklostmi. Jde spíš o snahu propakat se k základům, k hlavnímu sdělení. A možná přesnější než mluvit o základech, protože to už je obsáhlé téma, je lepší říci, že jde o kopání k základnímu kameni. Chceme tak dát každému posluchači i čtenáři možnost osobně si ověřit pevnost toho, na čem se případně rozhodne svoji víru stavět. Oním „my“ rozumíme všechny, kdo se na vzniku téhle knížky podíleli.

Jednotlivé promluvy jsou důsledně založeny na citacích biblických textů a jejich interpretaci. Je to proto, že naprostá většina knih o křesťanství, ať už jde o teologické spisy, vyznání víry či jiné texty, jsou fakticky jen reakcí na Bibli. Proto jdeme přímo ke zdroji. Pro ty, kteří přicházejí z církevních společenství, to je skoro samozřejmé, ale pro ty, kteří se s takovým přístupem setkají poprvé, je to třeba dovysvětlit.

Pro laika je překvapivé, že někdo tak doslovně a vážně bere knížku, která vznikala za velmi komplikovaných okolností od patnáctého století před naším letopočtem do prvního století po Kristu a prokazatelně je složena ze stovek textů psaných přinejmenším desítkami autorů. Proč se něčemu takovému vůbec říká Slovo Boží? Z obsáhlých diskusí o tom, jak vlastně vznikaly Starý a Nový zákon, zda opravdu jde o Bohem inspirované texty a co v tomto kontextu znamená fakt, že v Novém zákoně se ocitla jen část dobových textů, které kolovaly v křesťanských sborech, vybereme jen jeden, podle nás základní, argument.

Je totiž překvapující, že v knize takto komplikovaně složené najdete možná na různých místech textu nějaké věcné rozdíly – jak je někdo pojmenován, jak je interpretována ta či ona skutečnost – ale je tu jasně patrná všeprostupující základní myšlenka. V tomto smyslu si biblické texty neodporují. Naopak, najdeme v nich, často i přes propast skoro dvou tisíc let, kdy Bible vznikala, stejnou základní myšlenku, stejné směřování, stejné pojetí víry. Proto předpokládáme, že jde o texty inspirované, protože texty psané lidmi jen z vlastní vůle prakticky vždy trpí velkou názorovou a ideovou roztržitostí. Taková je přirozenost lidského myšlení a konání. Tuto roztržitost v Písmu nevidíme a u tak rozsáhlých textů ani není pravděpodobné, že by toho bylo možné dosáhnout závěrečnou „redakcí“. Bible je fascinující právě intenzitou a myšlenkovou sevřeností, tím, jak i po tolika staletích její sdělení neztrácí na síle, osobní pravdivosti a aktuálnosti. Podívejme se do literární historie, zda jsme tam schopni najít lidské dílo podobného rozsahu, které si po tak dlouhou dobu udrželo kompaktnost a nezpochybnitelnou myšlenkovou a mravní aktuálnost. My takové nevidíme.

Navíc se ukazuje, že pokud věda objevovala a objevuje nové skutečnosti o hmotném světě, potvrzuje pravdivost jednotlivých tvrzení v biblických textech, byť ve své době šlo o věci z hlediska tehdejšího poznání podivné a nevěrohodné. Jestliže se například ve Starém zákoně obrazně mluví o zastavení srdce a koloběhu krve, je dobré si uvědomit, že dobové poznání fungování lidského těla bylo zhruba na úrovni čtyř tělesných šťáv. Bible mluví o migraci ptáků, jednotlivé fáze stvoření se shodují s tím, jak věda popisuje geologický

i biologický vývoj země; tedy to, že život vznikl v oceánech a teprve pak se přesunul na souš. Hygienické předpisy Izraelitů předběhly poznatky moderní hygieny o sedmnáct století. Biblické texty tedy jsou i zdrojem věrohodných informací o přírodním světě. Přesto je pro nás důležitější jejich morální smysl a považujeme Písmo za soubor kanonických a Bohem inspirovaných textů, jež je užitečné brát vážně a snažit se v různých biblických překladech dobrat co nejpřesnějšího sdělení. Protože i tváří v tvář tomu, čemu říkáme pokrok, sdělení biblických textů neztrácí na síle a pravdivosti.

Představte si tedy sál ve venkovském stavení, bývala to kdysi hospoda, publikum s hrnky v rukou posedává po židlích a polehává na gauči. A Dan Vepřek, u něhož se ve Skrýšově lidé scházejí k povídání o víře, zkouší, zda bude umět mluvit o křesťanství tak, aby to pro ně byla osobní zpráva o něčem, co se jich hluboce dotýká. Můžeme tedy začít první promluvou.